

Отже, враховуючи сказане вище, можна констатувати, що безпека в готелях є невід'ємною складовою іміджу та рентабельності підприємства. Система безпеки в готелі включає багато компонентів. Це і люди (служба охорони), і замки в номерах та інших приміщеннях, сейфи, якими можуть користуватися гості готельного комплексу для задоволення споживчих потреб.

Список використаних джерел

1. Агафонова Л. Туризм, готельний та ресторанний бізнес: ціноутворення, конкуренція, державне регулювання: Навч. посібник для студ. вищ. навч. закладів/ Людмила Агафонова, Ольга Агафонова,; Київський ун-т туризму, економіки і права. - К.: Знання України, 2015. – 351–353 с.

2. Виноградська А. Стратегія готельного бізнесу в Україні // Діловий вісник. – 2016. – № 11. – С. 24–25.

Володимир МАЗУР

к.е.н., доцент кафедри
міжнародного бізнесу і туризму
Тернопільського національного
економічного університету

СУЧАСНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі розвитку міжнародних економічних відносин глобалізаційні процеси охопили всі сфери світового господарства, в тому числі і світовий ринок туристичних послуг. Туризм цілком справедливо називають «Феноменом ХХ століття». Його розвиток відіграє значну роль у залученні до бюджету країни валютних надходжень, демократизації суспільства, підвищенні культурного рівня людей тощо.

В сучасних умовах господарювання актуальними стають питання щодо подолання негативних тенденцій, створення передумов для сталого розвитку туризму має стати одним із пріоритетних напрямів державної політики. Ситуація вимагає активного пошуку засобів подолання кризових явищ, причини якого полягають в складній соціально-економічній ситуації в державі, неналагодженості механізмів стимулювання туристичної індустрії, відсутності ефективної стратегії розвитку цієї галузі на різних рівнях управління.

Аналіз останніх досліджень та публікацій сфери туризму засвідчив про значний інтерес науковців різних галузей до цієї проблематики. Зокрема, серед українських дослідників цими питаннями займалися М.П. Афанасьєв, О.О. Любіцева, В.Ф. Кифяк, І.Ю. Мальська, І.Г. Смирнов, Л.М. Устименко, В.В. Худо. Окремими аспектами розвитку міжнародного туризму займалися: А.В. Вавринюк, О.М. Гусєва, Н.Н. Коцан, Н.П. Луцишин, П.В. Луцишин, В.О. Патійчук, В.В. Ядошук.

В сучасному економічному середовищі, в Україні, туризм – є однією з найбільш перспективних та динамічних галузей світового господарства та має всі умови для інтенсивного розвитку. Об'єктивним підґрунтям для цього є, з одного боку, відкриття та розуміння закордонними туристами України як країни, а з іншого – її величезний туристичний потенціал, що містить у собі

неповторний комплекс історико-культурних та архітектурних пам'яток, об'єктів рекреаційного призначення, природно-кліматичних ресурсів.[3,с.109]

В умовах економічної кризи, коли спостерігається зменшення виїзних туристичних потоків десь на 50%, прибутки українських туристичних компаній зменшились. Але сьогодні мова не йде про банкрутство галузі. Можна сказати, що криза надає серйозні можливості для розвитку внутрішнього й в'їзного туризму. І ряд компаній, що раніше працювали тільки на виїзд, вже розпочали займатись внутрішнім туризмом.

Однак, в Україні розвиток туризму здійснюється досить повільно. Серед основних проблем, які негативно впливають на розвиток туристичної галузі західної України, можна віднести: маловиразний образ України на туристичному ринку; невисокий рівень розвитку туристичної інфраструктури; невідповідність засобів розміщення світовим стандартам; відсутність дорожніх вказівників і туристично-інформаційних знаків; незадовільний стан пам'яток історико-архітектурної спадщини, ще не підлягають використанню для туристичних потреб; недосконалість законодавчої та нормативно-правової бази в галузі туризму; низька якість та недостатній асортимент туристичних послуг; недостатність туристичної інформації як для туристів, так і підприємств, що надають послуги у сфері туризму (карт, реклами продукції, інформації про міста).

Аби вирішити виділені проблеми необхідна програма реформування туристичної індустрії, у яку повинні входити такі елементи [1,с.12]:вдосконалення існуючої законодавчої бази і створення ефективних механізмів його реалізації; підготовка кваліфікованих і відповідальних фахівців; розвиток виробництва і впровадження фінансово-економічних механізмів забезпечення сталого розвитку як пріоритетного напрямку.

Сьогодні туризм став явищем, що увійшло у повсякденне життя майже третини населення планети. Більше того, на початку ХХІ ст. туризм, за обсягом доходу, справедливо посів третє місце серед провідних галузей світової економіки.

Провідними країнами з надання туристичних послуг, що відзначаються високим рівнем стійкості кількості туристичних прибуттів за останні роки, можливо виділити Китай, Туреччину, Іспанію, Францію, США та Італію.

Туризму є одним з найефективніших секторів економіки Туреччини, який динамічно розвивається в останні роки. Туреччина займає 13,5 % усього Європейського туристичного ринку, демонструє швидкі темпи приросту кількості прибуттів іноземних мандрівників інших країн.

Позитивний розвиток міжнародного туризму можна розглянути на досвіді Китаю. Після багаторічного впровадження реформ, Китай став активним гравцем міжнародного ринку туристичних послуг. Зараз цей вид туризму відіграє важливу роль у національній економіці Китаю, збільшуючи економічне зростання країни. Провідну позицію займає споживання туризму у загальному обсязі попиту, особливо у споживанні резидентами країни [2].

На сучасному етапі, завдяки процесам інтеграції та європеїзації, зростає зацікавлення замковою спадщиною з туристичними цілями в колишніх країнах СНД, серед яких є й Україна, особливо західний регіон, де найкраще з всієї території України збережені об'єкти замкового туризму.В Європі склалася цілком стандартна технологія використання колишніх військових об'єктів для

туризму. Можна виділити кілька головних напрямків такої діяльності, що включають процеси, починаючи від реставрації замку до облаштування закладами обслуги туристів.

Основні напрями макроекономічної стратегії виходу України на зовнішні ринки туристичних послуг: забезпечення відповідності рівня якості туристичних послуг міжнародним стандартам шляхом проведення повної інвентаризації об'єктів туристичної інфраструктури; забезпечення активного розвитку міжнародних пасажирських перевезень мережею міжнародних транспортних коридорів; стимулювання міжнародного франчайзингу, системи логістики в туризмі, істотної зміни системи підготовки кадрів тощо; створення національної туристичної рекламно-інформаційної мережі; стимулювання всебічного використання національними підприємствами туристичних ресурсів країни, переваг місцезорозташування шляхом створення державного кадастру туристичних ресурсів України та її регіонів; використання, як традиційних на рекреаційно-оздоровчому та пізнавально-розважальному сегментах зовнішніх ринків туристичних ресурсів Причорноморсько-Приазовського, Карпатського регіонів, Києва та Львова, так і нових ресурсів зеленого та екологічного туризму.

Список використаних джерел

1. Парфіненко А. *Міжнародний туризм в Україні: геополітичні аспекти глобального явища* / А. Парфіненко // *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. – 2015. – Вип. 126. – Ч. 1. – с.123.

2. UNWTO. (2015). *Barometr svitovoho turyzmu [World tourism Barometer]*. Vol. 13. Retrieved from [http : //cf.cdn.unwto.org/sites/all/files/pdf/unwto_barom15_06_december_excerpt_2015.pdf](http://cf.cdn.unwto.org/sites/all/files/pdf/unwto_barom15_06_december_excerpt_2015.pdf).

3. Карачина Н. *Розвиток міжнародного туризму в Україні у контексті світової інтеграції* / Н. Карачина, О. Савіцька // *Молодий вчений*. – 2014. – № 5 (08). – с.235.

Надія МАКАРЧУК

учений секретар

НЗ «Замки Тернопілля»

БАРОКОВІ СПОРУДИ ТЕРНОПІЛЬЩИНИ

Наукові пошуки XVII ст. породили почуття непорівнянності безодні космосу і минущості беззахисності людського життя. Це й стало духовним змістом культури бароко.

Бароко(іт. barocco – вибагливий, химерний) – стиль у європейському мистецтві у XVI – XVIIIст. Домінування барокового) мислення характерне для тих країн, в яких панували феодальні тенденції і релігійні суперечності (Італія, Іспанія, Фландрія, Німеччина, Англія, Східна Європа). В Україні осмислення історичної ситуації (експансія Османської імперії і католицького світу, війни за гетьманську владу) також відбувалося в категоріях барокової моделі світобудови.

Архітектура відіграла домінуючу роль і залишила найбільшу кількість характерних зразків стилю в різних країнах.

Бароко підсилило архітектуру велетенським ордером, широким використанням карнизів, подвоєнням пілястр та колон, тісняву архітектурних